

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 23908-03-10 עו"ד יצחק אבישר נ' עו"ד שרונה גונן

בפני כבוד השופט יהודה זפט – סגן נשיא
המבקש יצחק אבישר, עו"ד
 ע"י בא כח עוה"ד גיא ממן ושרית נעמן

נגד

המשיבה שרונה גונן, עו"ד

מיני-רציו:

* כדי לבוא בשערי סעיף 29ב לחוק הבוררות, על מבקש רשות הערעור להראות כי הבורר טעה; טעותו הייתה ביישום הדין דווקא; טעותו ביישום הדין הייתה יסודית; האופן המוטעה של יישום הדין ע"י הבורר גרם לעיוות דין. המונח "טעות יסודית ביישום הדין" טרם זכה לפרשנות מוסמכת. שעתה של הפרשנות תבוא כאשר יעמוד לדיון מקרה גבולי.

* בוררות – פסק בורר – רשות ערעור

בין המבקש והמשיבה, עורכי דין ע"פ עיסוקם, נכרת הסכם שיתוף פעולה. בשלב מסוים הודיעה המשיבה למבקש על הפסקת ההתקשרות לאלתר. משהתגלעו מחלוקות בין הצדדים באשר להתחשבנות ביניהם, הועבר הסכסוך להכרעה בבוררות והוסכם כי פסק הבוררות יהיה מנומק ולצדדים תהא זכות ערעור בהתאם לחוק הבוררות. בקשה זו בקשת רשות ערעור על פסק בוררות הנסמכת על סעיף 29ב לחוק הבוררות, לחילופין מבוקש לבטל את פסק הבוררות מכוח הוראות סעיף 24 לחוק הבוררות. המשיבה דוחה את טענות המבקש ומבקשת לאשר את פסק הבוררות.

ביהמ"ש המחוזי דחה את הבקשה, ואישר את פסק הבוררות:

סעיף 29ב לחוק הבוררות חוקק במסגרת תיקון 2 לחוק. כפי שעולה מדברי יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט עובר לחקיקת התיקון בנוסחו המעודכן, האפשרות להסכים לפנות אל ביהמ"ש בבקשת רשות ערעור על פסק הבוררות אם נפלה טעות יסודית ביישום הדין שעלולה לגרום לעיוות דין, תאפשר תיקון טעויות מהותיות, והדבר יקטין את הרתיעה מהפנייה להליך הבוררות.

מהאמור בהוראות החוק ובדברי יו"ר הוועדה נראה, כי בתיקון סעיף 29ב ביקש המחוקק לאפשר שני מסלולים חלופיים של ערעור. ערעור לפני בורר נוסף ע"פ סעיף 21א לחוק, וערעור לביהמ"ש לפי סעיף 29ב. עם זאת, המחוקק הבדיל באופן ברור בין היקף הביקורת על פסק הבורר בין שתי מסגרות הערעור. בעוד הליך הערעור בפני בורר מאפשר ביקורת רחבה, הליך הערעור בפני ביהמ"ש הוגבל לתיקון טעות יסודית ביישום הדין העלולה לגרום לעיוות דין.

המונח "טעות יסודית ביישום הדין" לא הוגדר במסגרת התיקון לחוק, וככל הידוע טרם זכה לפרשנות מוסמכת. שעתה של הפרשנות תבוא כאשר יעמוד לדיון מקרה גבולי, כשפרשנות מרחיבה תראה בטעות בורר טעות יסודית ביישום הדין הגורמת לעיוות דין, ועל כן מהווה עילה למתן רשות ערעור, ואילו פרשנות מצמצמת תביא למסקנה הפוכה.

לצורך המקרה הנדון די אם ייאמר שכדי לבוא בשערי סעיף 29 ב על מבקש רשות הערעור להראות כי הבורר טעה; טעותו הייתה ביישום הדין דווקא; טעותו ביישום הדין הייתה יסודית; האופן המוטעה של יישום הדין ע"י הבורר גרם לעיוות דין. במקרה הנדון, לא נמצא שנפלה בפסק הבוררות טעות ביישום הדין, בוודאי לא טעות יסודית, אף לא עיוות דין. לפיכך, יש לדחות את הבקשה למתן רשות ערעור על פסק הבוררות.

מסקנה זו מחייבת את בדיקת טענות המבקש לאור עילות הביטול בסעיף 24. ייאמר מייד כי לא נמצאה בכל טענות המבקש עילת ביטול. מסקנות הבורר אינן עולות כדי טעות ביישום הדין, ובודאי שלא טעות יסודית. גם אין לקבל את טענת המבקש ולפיה נפגעה זכותו לטעון לעניין מסוים. אם כן, הבקשה החלופית לביטול פסק הבוררות מכוח הוראות סעיף 24 (4) ו – (7), נדחית אף היא.

להחלטה במחוזי (14-03-2010): [הפב 23908-03-10 יצחק אבישר נ' שרונה גונן](#) שופטים: יהודה זפט
להחלטה בעליון (23-11-2010): [רעא 6649/10 עו"ד יצחק אבישר נ' עו"ד שרונה גונן](#) שופטים: י' דנציגר, עו"ד:
ע' עזרא, א' דניאל

להחלטה במחוזי (14-03-2010): [הפב 23908-03-10 יצחק אבישר נ' שרונה גונן](#) שופטים: יהודה זפט
להחלטה בעליון (23-11-2010): [רעא 6649/10 עו"ד יצחק אבישר נ' עו"ד שרונה גונן](#) שופטים: י' דנציגר, עו"ד:
ע' עזרא, א' דניאל
להחלטה בעליון (18-01-2011): [רעא 6649/10 עו"ד יצחק אבישר נ' עו"ד שרונה גונן](#) שופטים: י' דנציגר, עו"ד:
א' דניאל, ע' עזרא

פסק דין

לפני בקשת רשות ערעור על פסק בוררות הנסמכת על סעיף 29 ב [לחוק הבוררות](#), התשכ"ח – 1968 (להלן: "חוק הבוררות").

לחילופין מבוקש לבטל את פסק הבוררות מכוח הוראות סעיף 24 [לחוק הבוררות](#).

רקע

ביום 31.10.2006 נכרת בין המבקש והמשיבה, עורכי דין על פי עיסוקם, הסכם שיתוף פעולה, לפיו התחייב המבקש להעביר לטיפול המשיבה את כל תיקי נזקי הגוף של לקוחותיו, פרט לתיקים נגד המוסד לביטוח לאומי וקצין התגמולים, כאשר שכר הטרחה בגין התיקים המועברים יתחלק בין הצדדים בחלקים שווים. מנגד התחייבה המשיבה להעביר לטיפול המבקש תיקי לקוחותיה בתחום דיני עבודה, תאונות עבודה (מ"ל), מכר דירות, תביעות כספיות וחוזיות, כאשר אופן חלוקת שכר הטרחה בתיקים אלה הותנה במספר התיקים שתעביר המשיבה לטיפול המבקש (להלן: "ההסכם").

ביום 7.1.2009 הודיעה המשיבה למבקש על הפסקת ההתקשרות לאלתר. משהתגלעו מחלוקות בין הצדדים באשר להתחשבנות ביניהם, הועבר הסכסוך להכרעה בבוררות לפני עו"ד ארנון גרפי (להלן: "הבורר") והוסכם כי פסק הבוררות יהיה מנומק ולצדדים תהא זכות ערעור בהתאם לחוק הבוררות.

בעלי הדין הביאו את ראיותיהם וטענותיהם לפני הבורר וביום 8.2.2010 פסק בוררות את פסקו (להלן: "פסק הבוררות").

טענות המבקש

- א. סעיף 5 להסכם מסדיר את אופן התגמול בעד טיפול בתיק שלא הסתיים והוחזר עקב הפסקת ההתקשרות. בסיפא של הסעיף נקבע כי עו"ד שטיפל בתיק זכאי לשכ"ט "בהתאם לכמות פעולותיו בתיקים הנ"ל". לשיטת המבקש, משמעות הסכמה זו היא שעורך הדין שטיפלו בתיק הופסק זכאי לתשלום בגין כל פעולה שבוצעה בתיק עד להפסקת הטיפול. הבורר לא קיבל טענה זו, וקבע כי בניסוח סעיף 5 התכוונו הצדדים לשיטת התחשבנות שהוצעה על ידי המשיבה, לפיה שכר הטרחה בעד הטיפול בתיק יהיה כשיעור הפעולות שבוצעו בתיק ביחס לכלל הפעולות שבוצעו ואמורות עוד להתבצע בעתיד בתיק מתוך מחצית שכר הטרחה הצפוי על פי הערכה להתקבל בתיק בסיום הטיפול.
- ב. הבורר טעה בהערכתו ובדרך חישובו את שכר הטרחה בגין טיפול בתיקים שהטיפול בהם טרם הסתיים, שכן התעלם מראיות שהוגשו ומאיך הסתמך על ראיות שלא התקבלו.
- ג. הבורר חייב את המבקש לשלם למשיבה את שכר הטרחה שפסק לטובתה אף שהטיפול בתיקים טרם הסתיים. לעומת זאת, ביחס לשכר הטרחה המגיע למבקש בעד תיקים שטרם הסתיימו, הורה להמתין עד לסיום ההתדיינות בהם.
- ד. הצדדים הסכימו ביניהם על התמורה שתשולם לכל אחד מהם בגין תיקים בהם ימשיכו לטפל אף לאחר הפסקת ההתקשרות, אולם הבורר פסק בניגוד להסכמה האמורה.
- ה. בדונו בטענת הרשלנות שהעלה המבקש ביחס לאופן טיפולה של המשיבה, התבסס הבורר על הנחות שגויות והבנה מוטעית של העובדות.
- ו. בגין התיק של יפה גור פסק הבורר שכר טרחה לטובת המשיבה גם בסעיף 131 וגם בסעיף 140 לפסק הבוררות.

ז. הבורר חרג מקביעתו בעניין אופן חישוב שכר הטרחה, כאשר בתיק מאיה בוסקילה פסק לטובת המשיבה שכר טרחה על פי כמות פעולותיה בתיק, ובנוסף טעה כאשר ייחס למשיבה פעולות שלא ביצעה.

ח. הבורר התעלם ולא דן בטענות המבקש ביחס לתיקים שהמשיבה השאירה בטיפול בניהוד להסכם

ט. בתיק יהודה אזולאי פסק הבורר שכר טרחה בשיעור 20% מהסכום שיפסק לטובת התובע, שעה שעל פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התש"ה – 1975, שכר מירבי מוגבל ל 13% מהסכום שייפסק לטובת התובע.

המשיבה דוחה את טענות המבקש ומבקשת לאשר את פסק הבוררות.

דיון

1. סעיף 29 ב [לחוק הבוררות](#), חוקק במסגרת תיקון מס' 2 לחוק הבוררות אשר פורסם בס"ח 2186 מיום 12.11.2008, וזו לשונו:

"ערעור ברשות לבית המשפט על פסק בורות"

(א) צדדים להסכם בורות אשר התנו שעל הבורר לפסוק בהתאם לדין, רשאים להסכים כי ניתן לערער על פסק הבוררות, ברשות בית המשפט, אם נפלה בו טעות יסודית ביישום הדין אשר יש בה כדי לגרום לעיוות דין; ערעור כאמור יידון בשופט אחד, ויחולו עליו ההוראות החלות על ערעור לפני בית המשפט.

(ב) הסכימו צדדים להסכם בורות כי פסק הבוררות ניתן לערעור לפני בית משפט כאמור בסעיף קטן (א), יתועדו ישיבות הבוררות בפרוטוקול והבורר ינמק את פסק הבוררות.

(ג) הוגש ערעור לבית המשפט על פסק הבוררות, לא יזקק בית המשפט לבקשה לביטול פסק הבוררות, והצדדים יהיו רשאים להעלות בערעור טענות בעניין ביטול פסק הבוררות על פי אחת העילות שבסעיף 24 לחוק.

סעיף 29 ב [לחוק הבוררות](#) לא נכלל בהצעה המקורית של תיקון מס' 2 לחוק מיום 14.2.2007 (הצעת חוק מס' פ/17/1865), וכדי לנסות לעמוד על תכליתו, ראוי לעיין בדברי יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט ח"כ מנחם בן-ששון, בכנסת, ביום 5.11.2008, עובר לחקיקת תיקון מס' 2 בנוסחו המעודכן:

"הבוררות היא מוסד חשוב, אך חוששים הרי מלהידיין בפני בורר מסיבות שונות. ההצעה הזאת בראשיתה רצתה לעגן בחוק את הליך הבוררות בפני בורר נוסף לאחר הבוררים הראשונים – כך, זכור לכם, הביאו המציעים את הדברים לקריאה ראשונה. כך, מוצע לאפשר לצדדים להסכם בוררות אשר הסכימו שעל הבורר לפסוק בהתאם לדין, להסכים כי ניתן יהיה לפנות אל בית-המשפט בבקשת רשות ערעור על פסק הבוררות רק אם נפלה טעות יסודית ביישום הדין, שעלולה לגרום לעיוות דין. כך יתאפשר תיקון טעויות מהותיות, והדבר יקטין את הרתיעה מפני הפנייה להליך הבוררות. כדי לאפשר ביקורת אפקטיבית על פסק הבוררות, מוצע כי בהליך בוררות שבו הוסכם על אפשרות של ערעור ברשות לבית-המשפט, יתועדו ישיבות הבוררות בפרוטוקול או בדרך אחרת שעליה הסכימו הצדדים, והבורר ינמק את הפסק. כדי למנוע כפל הליכי ביקורת על פסק הבוררות בבית – המשפט נקבע בהצעת החוק, כי אם הוגש ערעור לבית-המשפט לא יוכלו הצדדים להגיש גם בקשה לביטול פסק הבוררות, יהיה עליהם להעלות את הטענות בעניין זה במסגרת הליך הערעור.

נוסף על כך, כפי שציינתי, מוצע בהצעת החוק לעגן [בחוק הבוררות](#) הליך ערעור בפני בורר שיאפשר ביקורת רחבה יותר על פסק הבוררות כחלק ממנגנון הבוררות עצמו...

כדי למנוע כפל הליכי ביקורת על פסק הבוררות והתארכות יתר של ההליכים, מוצע כי אם הצדדים החליטו על מנגנון של ערעור בפני בורר נוסף, הם לא יוכלו להסכים גם על ערעור לבית-המשפט. מוצע כי במקרה כזה יוכלו הצדדים להגיש לבית-המשפט בקשה לביטול פסק הבוררות רק בעילות מצומצמות, קרי, אם תוכנו של הפסק מנוגד לתקנת הציבור או אם קיימת עילה שעל-פיה בית-המשפט יכול לבטל פסק-דין סופי שאין עליו עוד ערעור, כגון מקרים של שוחד ומרמה, כל טענה אחרת לא תתקבל.

...

חשוב לציין כי כיום, מדינת ישראל – שהיא בעלת הדין הגדול ביותר – נמנעת מלהפנות סכסוכים להכרעה בבוררות, בין היתר בשל העדר אפשרות ערעור על פסק הבורר אף במקרה שנפלה טעות יסודית ביישום הדין. הוועדה עצרה את דיוניה וביקשה חוות דעת ואמירה מפורשת של היועץ המשפטי בסוגיה הזאת. היועץ המשפטי לממשלה הביע את עמדתו בפני הוועדה, והחידוש הוא אדיר, כי הוספת האפשרות לערער בפני בית-המשפט תשפיע על נכונות המדינה להפנות סכסוכים לבוררות במקרים מתאימים..."

מהאמור בהוראות החוק ובדברי יו"ר הוועדה שהובאו לעיל נראה כי בתיקון סעיף 29 ב [לחוק הבוררות](#) ביקש המחוקק לאפשר שני מסלולים חלופיים של ערעור. ערעור לפני בורר נוסף על פי סעיף 21א לחוק, וערעור לבית המשפט לפי סעיף 29ב. עם זאת, המחוקק הבדיל באופן ברור בין היקף הביקורת על פסק הבורר בין שתי מסגרות הערעור. בעוד הליך הערעור בפני בורר מאפשר ביקורת רחבה, הליך הערעור בפני בית המשפט הוגבל לתיקון טעות יסודית ביישום הדין העלולה לגרום לעיוות דין. המונח "טעות יסודית ביישום הדין" לא הוגדר במסגרת התיקון לחוק ובמידת וככל הידוע לי טרם זכה לפרשנות מוסמכת. שעתה של הפרשנות תבוא כאשר יעמוד לדיון מקרה גבולי, שפרשנות מרחיבה תראה בטעות בורר טעות יסודית ביישום הדין הגורמת לעיוות דין, ועל כן מהווה עילה למתן רשות ערעור, ואילו פרשנות מצמצמת תביא למסקנה הפוכה. לצורך העניין שלפני דיני אם אומר שכדי לבוא בשעריו של סעיף 29ב על מבקש רשות הערעור להראות כל אחו:

- א. הבורר טעה
- ב. טעותו הייתה ביישום הדין דווקא,
- ג. טעותו ביישום הדין הייתה יסודית
- ד. האופן המוטעה של יישום הדין על ידי הבורר גרם לעיוות דין.

בענייננו לא מצאתי שנפלה בפסק הבוררות טעות ביישום הדין, בוודאי לא טעות יסודית, אף לא עיוות דין.

מסקנה זו מחייבת את בדיקת טענות המבקש לאור עילות הביטול בסעיף 24 [לחוק הבוררות](#). ייאמר מייד כי לא מצאתי בכל טענות המבקש עילת ביטול. כדי להפיס את דעתו של המבקש אתיחס להלן לטענותיו העיקריות נגד פסק הבורר.

2. בסעיפים 30 – 47 לפסק הבוררות (נספח 1) דן הבורר בפרשנות סעיף 5 להסכם, שזו לשונו:

"באם שיתוף הפעולה יגיע לידי סיום יועברו התיקים המשותפים לעו"ד אשר הביא את התיקים/לקוחות בעוד עו"ד אשר טיפל בתיקים עד לשלב זה יקבל עבור טיפולו באותם תיקים שכ"ט בהתאם לכמות פעולותיו בתיקים הנ"ל".

כך קבע הבורר:

"האם הדיבור "כמות פעולות" פירושו מספר הפעולות שבוצעו בתיק באופן מנותק ממהות התיק ונסיבותיו, או שמא הכוונה לתרומה היחסית שהושגה בתיק כתוצאה מכמות הפעולות שבוצעה בו, באופן יחסי לכלל הפעולות שיש לבצע?" (סעיף 31).

"על מנת להשיב לשאלה זו יש ראשית לבצע ניתוח לשוני של סעיף 5 להסכם. סעיף זה נוקט בלשון "כמות הפעולות בתיקים". המילה "תיקים" הוספה לטעמי על מנת ליצור זיקה בין כמות הפעולות שבוצעה על ידי עורך הדין, תוך יצירת קשר ישיר בין הפעולות שבוצעו לבין התיק הרלוונטי" (סעיף 32).

"ניסוח זה מצביע לדידי על כך שאין להעריך ולאמוד את כמות הפעולות בחלל ריק אלא ביחס לכלל הפעולות הנדרשות באותו תיק, תוך יצירת קשר ישיר בין הפעולות שבוצעו לבין התיק הרלוונטי" (סעיף 33).

פרשנות זו מתיישבת עם לשון ההסכם, מהות ההסכם, סבירות ושוויון, וכמובן משרתת את שני הצדדים ואת כוונתם בעת עריכת ההסכם, כפי שאפרט להלן" (סעיף 34).

...

בענייננו, פרט לחוזה עצמו, שאף הוא קצר ומחזיק בקושי שני עמודים, יש מעט מאוד ראיות חיצוניות המאפשרות לנו לברר את אומד דעתם הסובייקטיבית של הצדדים עובר לכריתתו, ולכן בנסיבות אלה עלינו לברר את התכלית האובייקטיבית העומדת ביסוד ההסכם" (סעיף 37).

...

"שכר הטרחה ניתן בגין מתן שירותים ויעוץ משפטי. אין חולק, כי שירותים אלו מצריכים מעבר לעיון בתיק ולמידתו, גם מחשבה, ניהול ואסטרטגיה ולעיתים יצירתיות, וזאת להבדיל מפעולות טכניות פשוטות כגון העמסת שקי חול או מילויים הדורשים אך ורק מאמץ פיזי – ותו לא" (סעיף 39).

יתירה מכך, ניהול התיק דורש גם עריכת אבחנה מהן הפעולות שיש לבצע בתיק כדי להשיג את המטרה. כך, למשל, לקיחת יוזמה, ביצוע הליכים מסוימים ו/או השגת ואופן הצגת הראיות שיש להציג בפני בית המשפט הינם הרי גורל ועשויים לשנות את סיכויי התביעה או ההגנה מהקצה אל הקצה" (סעיף 40).

בנוסף, מהות הפעולה משתנה מתיק לתיק. לא הרי הכנת כתב תביעה או תחשיב בתיק רשלנות רפואית כהרי הכנת כתב תביעה בתיק נזיקין לפי חוק הפלת"ד. זו גם הסיבה לטעמי שלא צורף נספח כלשהו לחוזה המגדיר מהי פעולה משפטית בתיק (האם קריאת החומר, שיחה עם לקוח, קיום ישיבה או שיחת וועידה הינן בגדר פעולות משפטיות בתיק!?) ומה שכר הטרחה שיש לשלם בעד כל פעולה משפטית" (סעיף 41).

"זאת ועוד. ככל ששלבי ניהול ההליך מתקדמים לעבר מתן פסק הדין כך גם משמעות הפעולה והשלכתה על תוצאת התיק מתגברת, שכן בשלב מסוים כבר לא ניתן עוד לבצע פעולות בתיק, וההכרעה מתקבלת על בסיס חומר שהוגש והוצג" (סעיף 42).

"תכלית ההסכם הינה שיתוף פעולה וחלוקת שכר הטרחה, היינו תכלית מסחרית כלכלית טהורה. לפיכך, הואיל ומדובר בשני עורכי דין המודעים היטב להשקעה הנדרשת בניהול התיק ולחשיבות הנודעת בביצוע כל פעולה משפטית, ברי כי במסגרת הסדרת יחסיהם החוזיים יינתן המשקל להבנה זו ולא ינטרסים הכלכליים של כל צד" (סעיף 43).

"בנוסף, גם בענייננו, כמו גם ברוב החוזים הנערכים בין צדדים סבירים, אמור להשתקף איזון בין התחייבויות הצדדים על פי ההסכם לבין הזכויות המוענקות מכוחו, ובתוך כך יושגו מטרות חשובות נוספות כגון: יעילות, שוויון, הגינות וצדק ביישום ההסכם" (סעיף 44).

"ככל הנוגע לצדק ולחלוקה הוגנת של שכ"ט בין הצדדים, ניקח לדוגמא מקרה בו כל שנעשה ע"י עוה"ד הוא הגשת כתב תביעה, והגשת בקשה לפסק דין בהעדר הגנה של הנתבע, עתה יבקש הצד שהעביר את התיק, חזרה אליו את התיק, האם נראה הגיוני וצודק כי שכה"ט שיחולק יהא בגין שתי פעולות (הכנת תביעה + בקשה למתן פסק דין), ולא באחוזים מפסק הדין שיינתן?" (סעיף 45).

"מדובר אם כן בחוזה הבא לאזן בין האינטרסים הכלכליים של הצדדים, שהינם לגיטימיים, צודקים וסבירים באשר הם מיועדים לתגמל כל צד באופן ראוי עבור עבודתו ותרומתו לתיק" (סעיף 46).

מכלל האמור לעיל, ועל פי התרשמותי מכלל החומר שבא בפניי וכן מהצדדים עצמם אשר העידו ונחקרו בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי אומד הצדדים לכריתת החוזה הייתה כי צד שהפסיק את הטיפול בתיק יקבל שכר טרחה בהתאם לתרומתו היחסית לכלל הפעולות שנתן לבצע בתיק. מסקנה זו הינה לטעמי מסקנה סבירה ומאוזנת יותר מהמסקנה כי הצדדים הסכימו שבסיום ההסכם יקבלו שכר טרחה לפי כמות פעולות בתיק במנותק מסוג התיק, גודלו, הפעולות שבוצעו והשפעתן על תוצאת התיק" (סעיף 47).

3. סעיף 25 (א) [לחוק החוזים \(חלק כללי\)](#), התשל"ג – 1973, עליו נסמך הבורר בפרשו את סעיף 5 להסכם (סעיף 35 לפסק הבוררות), קובע: "חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהיא משתמעת מתוך החוזה, ובמידה שאינה משתמעת ממנו – מתוך הנסיבות".

משהגיע הבורר למסקנה שבהתחשב בלשון החוזה ובראיות שהוצגו בפניו, אין בידיו ראיות בדבר כוונתם הסובייקטיבית של הצדדים המשיך ותר אחר התכלית האובייקטיבית של חוזה מהסוג בו דן, והגיע למסקנה בדבר הפרשנות הראויה של סעיף 5 כמפורט לעיל. אכן, ניתן היה להגיע לפרשנות שונה, זו המוצעת על ידי המבקש, אולם בחירת הבורר בפרוש הנראה לו מגשים את תכליתו של סעיף 5 להסכם, אפילו תאמר שמוטעית היא, אינה עולה כדי טעות ביישום הדין, ובבדאי שלא טעות יסודית ביישום הדין.

למעלה מן הצורך אוסיף, כי בהתאם לפרשנות שניתנה לסעיף 5 להסכם על ידי הבורר, זכאי היה כל אחד מהצדדים לתמורה בהתאם לתרומתו לתוצאה שתתקבל בכל אחד מהתיקים ובכך אין למצוא עיוות דין.

4. בסעיף 55 לפסק הבוררות, נקבע:

"על כן, שכר הטרחה יחולק בין הצדדים בהתאם לכמות הפעולות שבוצעה בתיקים ביחס לכלל הפעולות שיש לבצע בכל תיק ותיק, ולאור ניהול התיקים ואופן התקדמותם ובשלותם לקראת מתן פסק דין כאמור במסקנתי בסעיף 47 לעיל"

בהתאם לקביעתו זו פנה הבורר להערכת שווי כל אחד מהתיקים שטרם הסתיימו, קביעת שכר הטרחה שיתקבל על סמך ההערכה האמורה והערכת שיעור התרומה של הפעולות שבוצעו בתיק ביחס לכלל הפעולות שבוצעו ואמורות עוד להתבצע בתיק.

למבקש טענות ביחס לאופן קביעת שכר הטרחה על ידי הבורר, אולם טענות אלה, ככל שאכן טעויות הן, אינן טעויות ביישום הדין, אלא לכל היותר טעות בהערכת העובדות, ובוודאי שאינן טעויות מהותיות ביישום הדין.

5. ביחס לתיק מאיה בוסקילה, ציין הבורר כי המשיבה לא התייחסה להשתלשלות ההליך ועל כן, לא היו בפניו ראיות עליהן יכול היה לבסס הערכה של תרומתה לתוצאות התיק. לפיכך ובהתחשב בנסיבות החריגות של התיק, קיבל הבורר את אופן התמחור של המבקש ביחס לפעולות שבוצעה (סעיפים 132 – 133). בכך אין טעות ביישום הדין, ובוודאי אין בכך עיוות דין כלפי המבקש.

6. בסעיף 196 לפסק הבוררות, מציין הבורר כי קבע את שכר הטרחה המגיע לצדדים על סמך הערכה של התוצאה הסופית בכל אחד מהתיקים משום שהצדדים הודיעו לו **"באופן חד משמעי, כי ברצונם לבצע כעת את החלוקה ובמסגרת פסק דין זה, ולא להמתין לתוצאות התיקים"**. לטענת המבקש לא הייתה הסכמה כזו מצדו. לביסוס טענתו נסמך המבקש על האמור בשורה 20 בעמוד 2 לפרוטוקול הדיון מיום 28.6.2009 (נספח 17). אלא שעוד קודם לכן באותו הדיון הודיע בא כוח המבקש (עו"ד ממך): **"מתנתקים וצריך לסגור עכשיו. צריך להתנתק מהתוצאה..."** (שם ש' 15). יתר על כן, מסיכומי המבקש עולה כי במהלך הבוררות טען המבקש לעניין הערכת התוצאות הסופיות בתיקים (ראה לדוגמה סעיף 42 לסיכומים). לפיכך, אין למצוא פגם בקביעת הבורר שבסעיף 196 לפסק הבוררות.

7. בהתייחסו לתיק יהודה אזולאי קובע הבורר בסעיף 87 לפסק הבוררות (ע' 13): **"בתיק זה לא הונחה בפני תשתית ראייתית מספקת לא באשר לעובדות המקרה ושאלת החלת חוק הפלת"ד ולא לעניין הערכת שווי התיק".** משכך, אין למצוא פסול בכך שהבורר נסמך על גרסתו של המבקש לפיה שיעור שכר הטרחה המוסכם עם הלקוח עומד על 20% בצירוף מע"מ (סעיף 88 לפסק הבוררות).
8. בהתייחסו לשכר הטרחה המגיע למבקש בתיקים שנשארו בטיפול המשיבה, קובע הבורר (ע' 23 לפסק הבוררות):

"לאור כל זאת, אני קובע כי דין התיקים הללו כדין תיקים משותפים לגביהם יש לחלק את שכר הטרחה בהתאם להסכם. יחד עם זאת, עו"ד אבישר מסכים כי בנוגע לתיקים אלה ספציפית יש להמשיך ולפעול על פי ההסכם, כאילו הוא לא הובא לידי סיום, ולחלק את שכר הטרחה בהתאם להסכם, ומנגד לא מצאתי בתצהירה של עו"ד או בסיכומיה התייחסות לשווי מוערך של התיקים הללו /או לכמות פעולותיה בהם (סעיף 163).

לפיכך ומאחר ומדובר לטעמי בתיקים משותפים שנשארו בטיפול של עו"ד גונן, אני קובע כי בתיקים אלה ספציפית ימתינו הצדדים לתוצאה הסופית, ובהתאם לה יחולק ביניהם שכר הטרחה, מחצית לכל צד..." (סעיף 164).

נוכח האמור לעיל, אני דוחה את טענת המבקש כאילו נפל פגם בהחלטת הבורר לעכב את תשלום שכר הטרחה המגיע לו עד לסיום התיקים המטופלים על ידי המשיב (סעיף 31 לסיכומים).

9. בדיון מיום 30.7.2009 נחקרה המשיבה אודות תיק לירון בר, ולהלן חקירתה על ידי בא כח המבקש (ש' 14 בע' 61):

"ש. לא, אבל החישובים שלה הרי, בואי נשאל את זה אחרת, איך הישבת את שכר הטרחה שלך בתיק הזה, לפי מה?

...

ש. ומה היה תחשיב הנזק, על איזה סכום הוא עמד?

ת. מעל 15 מיליון. 15 מיליון זה הסכום הריאלי להערכתך.

ש. אז יפה, אז הגענו למספר. זה הסכום להערכתך. האם נכון שהייתה כאן הצעת מגשר?

ת. אני לא יכולה לדעת כי ההצעה של המגשר לא הייתה כשאני טיפלת בתיק.

ש. את לא יודעת אם הייתה הצעת מגשר?
ת. את ההצעה של המגשר שלחו לי בפקס.

...

כב' הבורר: יש לך, צירפת את הפקס?
העדה: כן, צירפתי את הפקס.

...

כב' הבורר: אז תצרפי לי.
העדה: הנה.

עו"ד ממנן: אין לי בעיה."

מדברים אלה ומעיון בחלקים נוספים של פרוטוקול הדיון מיום 30.7.2009 (ע' 66 – 70 לפרוטוקול) עולה כי הצעת המגשר הוגשה לתיק הבוררות, המשיבה נחקרה על כך ובא כוח המבקש הביע את הסתייגותו ביחס להצעת המגשר. לפיכך, אני דוחה את טענת המבקש כאילו נפגעה זכותו לטעון לעניין הצעת המגשר. מטעם זה אף איני מוצא פגם בכך שהבורר קיבל את הצעת המגשר שעמדה על סך 8,981,006 ₪ כאמת מידה ראשונית להערכתו את שווי תיק לירון בסך של 7,000,000 ₪ (סעיף 72 לפסק הבוררות).

10. טענות נוספות שהעלה המבקש בבקשתו, נזנחו על ידי המבקש ולא נכללו בסיכומיו. לפיכך, איני רואה צורך להידרש להן.

סוף דבר

נוכח האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה למתן רשות ערעור על פסק הבוררות, ואף את הבקשה החלופית לביטול פסק הבוררות מכוח הוראות סעיף 24 (4) ו- (7) [לחוק הבוררות](#).

בהתאם להוראות סעיף 28 [לחוק הבוררות](#), אני מאשר את פסק הבוררות נספח 1 לבקשה.

המבקש ישלם למשיבה את הוצאות המשפט, ושכ"ט עו"ד בסך עשרים אלף ₪ בצירוף מע"מ כדין.

יהודה זפט – 54678313

מזכירות בית המשפט תמציא עותק מפסק הדין לבאי כח הצדדים

ניתן היום, ח' תמוז, תש"ע (20 יוני, 2010) בהעדר הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)